

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 77

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 ianuarie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 444 din 14 octombrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) și ale art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	2-4	7. — Ordonanță pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul amenajării teritoriului, urbanismului, construcțiilor și disciplinei în construcții	11-13
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
2. — Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 16 alin. (1) din Legea nr. 195/2018 privind aprobarea Programului de susținere a crescătorilor de suine pentru activitatea de reproducție, a art. 15 alin. (1) din Legea nr. 227/2018 privind aprobarea Programului de susținere pentru activitatea de reproducție, incubatie și de creștere în sectorul avicol, precum și pentru modificarea unor acte normative	5-6	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
5. — Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	7-9	23. — Decizie privind numirea domnului Daniel Constantin în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Române pentru Investiții și Comerț Exterior	14
6. — Ordonanță pentru completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	9-11	24. — Decizie privind acordarea calității de consilier onorific al viceprim-ministrului Oana-Clara Gheorghiu doamnei Doina Popescu	14
		25. — Decizie privind acordarea calității de consilier onorific al prim-ministrului domnului Vlad Dan Gheorghe	15
		26. — Decizie privind acordarea calității de consilier onorific al viceprim-ministrului Oana-Clara Gheorghiu domnului Cristian-Tudor Băcanu	15
		27. — Decizie privind acordarea calității de consilier onorific al viceprim-ministrului Oana-Clara Gheorghiu domnului Vasile Țiple	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 444

din 14 octombrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) și ale art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) și ale art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Pavel Traian Dâncă în Dosarul nr. 2.898/110/2019 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.944D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 368 din 16 iunie 2020. Legiuitorul are dreptul să aprecieze asupra cuantumului taxei judiciare de timbru, în măsura în care acesta nu afectează accesul liber la justiție. Normele legale criticate nu reflectă un cuantum nerezonabil al taxei judiciare de timbru, care să afecteze accesul liber la justiție, și se aplică în mod egal tuturor persoanelor vizate. Reperul „datei luării la cunoștință” din cuprinsul art. 11 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 reprezintă un standard predictibil și clar pentru orice observator obiectiv și rațional, fără ca legiuitorul, prin instituirea acestuia, să afecteze dreptul de acces liber la justiție, în esența sa.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.898/110/2019, **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) și ale art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**. Excepția a fost ridicată de Pavel Traian Dâncă într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă cererea de anulare a unui act administrativ.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 sunt neconstituționale, deoarece sintagma

„data luării la cunoștință” din cuprinsul acestora este neclară și imprevizibilă, de vreme ce nu poate fi identificată cu exactitate această dată. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 189 din 2 martie 2006 și arată că sintagma „data luării la cunoștință” are un caracter general, ambiguu, existând posibilitatea interpretării în mod diferit a acesteia.

6. De asemenea, autorul excepției susține că dispozițiile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 sunt discriminatorii și obstrucționează accesul la justiție. În susținerea acestei critici arată că recursul reprezintă o cale extraordinară de atac, iar taxa judiciară de timbru stabilită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru pentru o astfel de cale de atac este de 100 lei, dublă față de taxa de timbru plătită la fond. Se introduce astfel o discriminare între justițiabilii care folosesc o cale ordinară de atac împotriva hotărârilor judecătorești de la fond, pentru apel datorând 50% din taxa de timbru achitată la fond, și justițiabilii care folosesc o cale extraordinară de atac, pentru recurs datorând 200% din taxa de timbru achitată la fond.

7. **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referitor la critica adusă dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, reține că legiuitorul a modificat momentul de referință pentru calculul termenului de decădere de un an, inițial raportat exclusiv la data emiterii actului, la data comunicării actului, prevăzând, în același timp, și alte modalități prin care destinatarul unui act administrativ unilateral cu caracter individual sau un terț poate efectiv să aibă cunoștință despre existența respectivului act, și anume: data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere. Așadar, sintagma „data luării la cunoștință” acoperă orice altă posibilitate concretă prin care destinatarul actului sau terțul a aflat despre conținutul acelui act administrativ, astfel că nu se poate susține că această sintagmă contravine art. 21 din Constituție sau art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, reține aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (2) și ale art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 11 alin. (2): *„Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz.”;*

— Art. 20 alin. (1): *„Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.”*

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil soluționat într-un termen rezonabil, astfel cum acestea sunt interpretate, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, față de obiectul și motivarea specifice acesteia, Curtea reține, cu titlu introductiv, că în cauză nu este incidentă Decizia nr. 12 din 14 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 11 martie 2020, prin care instanța de contencios constituțional a constatat că sintagma „data încheierii procesului-verbal de conciliere” din cuprinsul art. 11 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 este neconstituțională, întrucât în prezenta cauză este vizată o altă ipoteză cuprinsă în art. 11 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 554/2004.

14. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, în ceea ce privește sintagma „data luării la cunoștință”, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a analizat critici similare (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 366 din 16 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 15 septembrie 2020, sau Decizia nr. 840 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 7 aprilie 2021). Curtea a reținut, prin Decizia nr. 840 din 17 noiembrie 2020, precitată, paragrafele 22 și 23, că dispozițiile art. 11 alin. (2) consacră excepția de la aplicarea termenului de prescripție stabilit la alin. (1) al aceluiași articol, în sensul că, pentru motive temeinice, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ individual poate fi introdusă și peste termenul de 6 luni, dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz. Aceste prevederi se

aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația reglementată de ipoteza normei criticate, instanța fiind cea care, în funcție de temeinicia motivelor invocate, încuviințează sau nu cererea introdusă și peste termenul de 6 luni. De asemenea, prin Decizia nr. 123 din 16 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 22 martie 2006, Curtea a reținut că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcare a dreptului la acces liber la justiție și la un proces echitabil, iar legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege.

15. Referitor la dispozițiile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, care instituie termenul de decădere de 6 luni, Curtea a reținut că instituția decăderii este specifică dreptului procesual și are natura unei sancțiuni determinate de neexercitarea dreptului subiectiv înăuntrul unui anumit interval de timp stabilit de lege. Necesitatea stabilirii unor termene imperative este de necontestat, aceasta constând în nevoia de a disciplina activitatea procesuală și de a conferi stabilitate și securitate raporturilor juridice din societate. Pe de altă parte, decăderea nu este o sancțiune imuabilă, ea putând fi îndepărtată prin cererea de repunere în termen formulată în condițiile legii.

16. Curtea a precizat, prin Decizia nr. 366 din 16 iunie 2020, precitată, paragraful 24, că legiuitorul a modificat momentul de referință pentru calculul termenului de decădere de un an, inițial raportat exclusiv la data emiterii actului, la data comunicării actului, prevăzând, în același timp, și alte modalități prin care destinatarul unui act administrativ unilateral cu caracter individual sau un terț poate efectiv să aibă cunoștință despre existența respectivului act, și anume: data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere. Normativizarea altor modalități suplimentare de luare efectivă la cunoștință despre emiterea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, de către destinatarul actului sau un terț ce este, totuși, afectat de acest act, răspunde imperativului egalității în drepturi, al asigurării accesului liber la justiție și al dreptului la apărare. Așadar, sintagma „data luării la cunoștință” acoperă orice altă posibilitate concretă prin care destinatarul actului sau terțul a aflat despre conținutul acelui act administrativ, astfel că nu se poate susține că însăși această sintagmă contravine art. 16, 21 și 24 din Constituție sau art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. În acest context, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate prin care se susține încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea constată că sintagma „data luării la cunoștință” din cuprinsul dispozițiilor legale criticate respectă exigențele de calitate a legii, având un conținut clar și precis. Demonstrarea în concret a momentului/datei luării efective la cunoștință ține de specificul litigiului în contencios administrativ și de probatoriul administrat în fața instanței de judecată competente cu soluționarea acestuia, permițând acesteia să evalueze incidența în cauză a sancțiunii decăderii.

18. Examinând criticile de neconstituționalitate formulate cu privire la dispozițiile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, Curtea reține că autorul excepției își axează critica pe imposibilitatea exercitării, în cadrul proceselor având ca obiect

soluționarea litigiilor de contencios administrativ, a căii de atac a apelului împotriva sentinței pronunțate în primă instanță. În jurisprudența sa (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.079 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 25 august 2011, Decizia nr. 544 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011, sau Decizia nr. 549 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 9 iunie 2008), analizând critici similare referitoare la prevederile art. 20 din Legea nr. 554/2004, Curtea a reținut că dispozițiile art. 129 din Legea fundamentală conțin precizarea esențială potrivit căreia hotărârile instanțelor pot fi atacate, de Ministerul Public sau de părțile interesate, în condițiile legii, iar art. 126 alin. (2) din Constituție oferă legiuitorului dreptul de a legifera cu privire la acest aspect. Curtea a conchis că nimic nu împiedică edictarea unei soluții legislative precum cea cuprinsă în textele de lege criticate, această opțiune a legiuitorului fiind impusă de exigența soluționării cu celeritate a procesului dedus judecății, care trebuie să caracterizeze acțiunile în contencios administrativ. Totodată, Curtea a reținut că dreptul la două grade de jurisdicție este garantat numai în materie penală, potrivit prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, chiar și aici putând fi instituite, însă, unele excepții de la această regulă. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa, reprezentată, de exemplu, de Decizia din 14 mai 2002, pronunțată în Cauza *Csepyová împotriva Slovaciei*, paragraful 5, sau de Hotărârea din 6 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Gurepka împotriva Ucrainei*, paragraful 51, că textul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu garantează un drept de apel sau un drept la un al doilea grad de jurisdicție.

19. Curtea a mai reținut că legiuitorul are îndreptățirea constituțională de a considera materia contenciosului administrativ ca fiind una aparte, cu reguli specifice, inclusiv în ceea ce privește stabilirea căilor de atac (a se vedea în acest sens Decizia nr. 462

din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragraful 48).

20. În același timp, în acord cu jurisprudența sa, Curtea Constituțională reiterează că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, Curtea reține că prin instituirea unor reguli specifice în materia contenciosului administrativ, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, care vizează deopotrivă pe toți destinatarii normei, asigurând egalitatea juridică a acestora în utilizarea lor, dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție nu sunt încălcate.

21. În final, Curtea observă că pretinsa discriminare invocată din perspectiva cuantumului diferit al taxelor judiciare de timbru ce trebuie achitate de părțile care exercită recurs, față de părțile care exercită apel, vizează dispoziții cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, care nu fac obiectul excepției de neconstituționalitate, și, în consecință, această critică nu poate fi analizată în prezenta cauză.

22. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, prin care instanța de contencios constituțional a constatat că dispozițiile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, potrivit cărora hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la pronunțare ori de la comunicare, sunt neconstituționale, deoarece nu precizează în ce condiții și pentru care participant la proces termenul de recurs se raportează la unul dintre cele două momente procesuale (pronunțare ori comunicare), Curtea constată că aceasta nu are relevanță în prezenta cauză, deoarece vizează o ipoteză juridică distinctă față de cea contestată în prezenta cauză.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Pavel Traian Dâncă în Dosarul nr. 2.898/110/2019 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 11 alin. (2) și ale art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea art. 16 alin. (1) din Legea nr. 195/2018 privind aprobarea Programului de susținere a crescătorilor de suine pentru activitatea de reproducție, a art. 15 alin. (1) din Legea nr. 227/2018 privind aprobarea Programului de susținere pentru activitatea de reproducție, incubație și de creștere în sectorul avicol, precum și pentru modificarea unor acte normative

Având în vedere că prin Legea nr. 195/2018 privind aprobarea Programului de susținere a crescătorilor de suine pentru activitatea de reproducție, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 227/2018 privind aprobarea Programului de susținere pentru activitatea de reproducție, incubație și de creștere în sectorul avicol, cu modificările și completările ulterioare, s-a reglementat termenul de realizare a investițiilor, respectiv 18 luni de la acordarea primei plăți aferente sprijinului financiar, cu posibilitatea de prelungire a acestuia, la solicitarea beneficiarului, cu maximum 18 luni,

ținând cont de faptul că în cursul implementării proiectelor de investiții contractate prin cele două programe, din cauze independente de voința beneficiarilor, care țin de contextul economic internațional, de criza forței de muncă din țara noastră, precum și de incapacitatea furnizorilor de echipamente de a-și onora în termen contractele, au apărut situații în care beneficiarii, în ciuda eforturilor făcute, sunt în imposibilitatea de a respecta termenul de finalizare a investițiilor asumat prin contract, așa cum reiese din solicitările de prelungire a termenului suplimentar de realizare a investițiilor, transmise la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale în cursul lunii noiembrie 2025 de către asociațiile reprezentative din sectoarele suin și avicol,

conform datelor Institutului Național de Statistică și ale Băncii Naționale a României, în ultimul an, situația economică generală a adus provocări semnificative agenților economici din toate sectoarele, provocări resimțite și de către beneficiarii celor două programe de investiții. Astfel, în perioada octombrie 2024-octombrie 2025, prețul produselor nealimentare a crescut cu 10,96%, remarcând în special energia, cu o creștere de 72,30% cauzată de renunțarea la plafoanele aplicate tarifelor la electricitate pentru consumatorii noncasnici, și combustibilii, cu o creștere de 5,03%. Totodată, costul orar al forței de muncă a înregistrat o creștere de 10,34% în trimestrul II al anului 2025 comparativ cu trimestrul II al anului 2024. Această stare de fapt a determinat creșterea nivelului de incertitudine privind finalizarea în termenul prevăzut a investițiilor contractate, cauzată de incapacitatea unora dintre furnizori de a-și respecta termenele de livrare, precum și de creșterea semnificativă și neprevăzută a costurilor față de cele prognozate, apărând astfel necesitatea identificării unor noi soluții de finanțare și furnizare de bunuri și servicii. Astfel, pentru identificarea și implementarea acestor noi soluții este necesară luarea de măsuri urgente pentru prelungirea termenului de finalizare a investițiilor, în caz contrar existând riscul nefinalizării acestora, cu consecințe deosebit de grave asupra beneficiarilor, dar și asupra realizării obiectivelor programului, în ciuda sumelor importante deja investite de către beneficiari și de la bugetul de stat.

Totodată trebuie ținut seama și de faptul că prognozele Băncii Naționale a României nu anticipează o stabilizare a inflației și a situației economice în perioada imediat următoare.

Pe plan intern, cele mai importante riscuri la adresa evoluției inflației provin din sfera deciziilor administrative și a celor de politică fiscală, într-un context în care procesul inflaționist continuă să fie unul marcat de persistență.

Expirarea schemei de plafonare a prețurilor la gaze naturale, prevăzută pentru luna aprilie 2026, reprezintă un punct de inflexiune important: liberalizarea completă a pieței ar putea genera creșteri apreciable ale prețului acestui bun energetic. Amplitudinea eventualelor majorări va depinde de o serie de factori și în special de condițiile prevalente la momentul respectiv pe piețele internaționale de energie. Într-un context marcat de fluctuații tot mai pronunțate ale cotațiilor, nu poate fi exclusă o creștere a volatilității pe piața energetică, cu posibile efecte de propagare și asupra funcționării pieței interne și, respectiv, a stabilității prețurilor.

În ansamblu, contextul intern și extern continuă să fie marcat de un nivel ridicat de incertitudine. Materializarea concomitentă a mai multor riscuri — de natură fiscală, energetică, pe piața muncii sau de ordin geopolitic — ar putea genera deviații semnificative ale evoluției economiei și a inflației.

De asemenea, trebuie avut în vedere că nivelul ajutorului de stat a fost stabilit la valoarea din 2022, dată de la care rata anuală a inflației a crescut după cum urmează: anul 2022 — 5,6%, anul 2023 — 10,4%, anul 2024 — 13,8%, iar pentru anul 2025 Banca Națională a României estimează o inflație de peste 9%.

Analizând informațiile de mai sus reiese o creștere rapidă și abruptă a presiunii asupra resurselor financiare a beneficiarilor, aceștia având nevoie de mai mult timp pentru identificarea unor noi surse de finanțare și implementarea unor noi soluții de optimizare a cheltuielilor.

Având în vedere importanța realizării acestor investiții pentru asigurarea securității alimentare a populației și îndeplinirea obiectivelor din Programul de guvernare pentru perioada 2025-2028, precum și complexitatea celor două programe, cheltuielile deja angajate către beneficiari, riscul de intrare în faliment a beneficiarilor în lipsa finalizării investițiilor, fapt care va provoca efecte colaterale majore la nivelul furnizorilor de materiale, echipamente și servicii, precum și pierderile pe care le-ar înregistra bugetul de stat în această situație, în vederea păstrării viabilității proiectelor demarate, reiese necesitatea prelungirii perioadei de finalizare a investițiilor realizate prin intermediul celor două programe.

Consecința negativă a neadoptării acestor măsuri o reprezintă nefinalizarea unora dintre proiectele de investiții pentru care au fost încheiate contracte de finanțare, în același timp, generând pierderi considerabile beneficiarilor care au efectuat deja cheltuieli semnificative cu elaborarea documentațiilor, studiului geotehnic, studiului de fezabilitate, lucrărilor de proiectare, achiziția/dobândirea dreptului de utilizare pentru terenurile pe care se realizează investiția, consultanță, precum și alte cheltuieli necesare implementării proiectelor.

Având în vedere faptul că instituțiile au fost în imposibilitatea respectării termenului stabilit pentru transmiterea informațiilor prevăzute la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2025 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, se impune luarea măsurii de prorogare a acestuia până la data de 31 decembrie 2026.

Întrucât toate aceste aspecte vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, care afectează interesele economice din sectorul de creștere a animalelor, pe termen scurt și mediu, precum și siguranța alimentară a populației, ținând cont de balanța comercială a cărnii de porc și a produselor avicole, a căror reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — La articolul 16 din Legea nr. 195/2018 privind aprobarea Programului de susținere a crescătorilor de suine pentru activitatea de reproducție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 27 iulie 2018, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Termenul maxim de realizare a investițiilor este de 18 luni de la acordarea primei plăți aferente sprijinului financiar, cu posibilitatea de prelungire a acestuia, la solicitarea beneficiarului, cu maximum 30 de luni.”

Art. II. — La articolul 15 din Legea nr. 227/2018 privind aprobarea Programului de susținere pentru activitatea de reproducție, incubație și de creștere în sectorul avicol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 3 august 2018, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Termenul maxim de realizare a investițiilor este de 18 luni de la acordarea primei plăți aferente sprijinului financiar, cu posibilitatea de prelungire a acestuia, la solicitarea beneficiarului, cu maximum 30 de luni.”

Art. III. — La articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2025 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 8 august 2025, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. III.** — (1) În vederea monitorizării aplicării dispozițiilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a cererilor formulate în temeiul prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, a cererilor formulate potrivit prevederilor Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, unitățile deținătoare/entitățile investite cu soluționarea notificărilor/cererilor depuse de persoanele îndreptățite au obligația să comunice instituției prefectului, până la data de 31 decembrie 2026, o situație centralizată privind cererile soluționate și nesoluționate, depuse în temeiul legislației din domeniul restituirii proprietăților, care să conțină cel puțin următoarele informații.”.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Florian-Emil Dumitru,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. V din Legea nr. 244/2025 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 2 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, punctele 18 și 22 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„18. *intermediere în transporturile rutiere de mărfuri* — activitatea unei întreprinderi cu scop lucrativ care constă în preluarea de la beneficiari a comenzilor de transport rutier național și/sau internațional, acestea urmând a fi executate de intermediar, în numele său, prin intermediul unuia sau mai multor operatori de transport;

.....
22. *licență de traseu* — document pe baza căruia operatorul de transport rutier efectuează transport rutier național contra cost de persoane prin servicii regulate sau servicii regulate speciale, pe un anumit traseu;”.

2. La articolul 3, după punctul 18 se introduce un nou punct, pct. 18¹, cu următorul cuprins:

„18¹. *intermediere în transporturile rutiere de persoane* — activitatea unei întreprinderi cu scop patrimonial care constă în:

a) preluarea de la beneficiari a comenzilor de transport rutier național și/sau internațional prin servicii ocazionale, acestea urmând a fi executate de intermediar sau în numele său, prin intermediul unuia sau mai multor operatori de transport;

b) vânzarea, prin emiterea legitimațiilor de călătorie individuale către beneficiari, a serviciilor regulate de transport național și/sau internațional de persoane, efectuate de intermediar sau în numele său, în baza unui contract, prin intermediul unuia sau mai multor operatori de transport;”.

3. La articolul 3, punctul 33 se abrogă.

4. La articolul 5, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) activitate de intermediere în transportul contra cost de mărfuri sau în transportul contra cost de persoane.”

5. La articolul 13, litera b) se abrogă.

6. La articolul 15 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) întreprinderea și/sau managerul de transport al acesteia să nu fie în situația de dizolvare sau de lichidare, în faliment, în insolvență sau fără a avea un plan de reorganizare confirmat, potrivit prevederilor art. 141 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare.”

7. La articolul 15, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care întreprinderea nu dovedește deținerea capitalului și rezervelor financiare în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), aceasta poate demonstra îndeplinirea capacității financiare printr-un certificat, cum ar fi o garanție bancară sau o asigurare, inclusiv o asigurare de răspundere profesională eliberată de una sau mai multe bănci sau alte instituții financiare, inclusiv societăți de asigurare.

(3) În lipsa conturilor anuale certificate, prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), pentru anul înregistrării unei întreprinderi, o întreprindere poate demonstra respectarea cerinței privind capacitatea financiară printr-un certificat, cum ar fi o garanție bancară, un document eliberat de o instituție financiară care stabilește accesul la credit în numele întreprinderii sau o asigurare, inclusiv o asigurare de răspundere profesională eliberată de una sau mai multe bănci sau alte instituții financiare, inclusiv societăți de asigurare.”

8. La articolul 41, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Serviciile regulate de transport de persoane se execută pe bază de legitimații de călătorie individuale, care sunt documente cu regim special, respectiv bonuri fiscale, legitimații de călătorie emise online și abonamente.

(2) Legitimațiile de călătorie individuale sunt emise în condițiile legii.”

9. La articolul 41, alineatul (3) se abrogă.

10. La articolul 42, litera b) se abrogă.

11. La articolul 42¹, alineatele (1)-(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 42¹. — (1) După implementarea rețelei de mobilitate rutieră națională, licențele de traseu vor fi eliberate tuturor operatorilor de transport solicitanți.

(2) Pentru eliberarea licenței de traseu autobuzele nominalizate de operatorii de transport rutier trebuie să dețină copie conformă a licenței comunitare în termen de valabilitate, să fie clasificate pe categorii, să fie dotate cu instalație de aer condiționat, să fie deținute în proprietate, în baza unui contract de vânzare în rate, de închiriere sau de leasing, respectiv să nu aibă o vechime mai mare de 9 ani la data nominalizării acestora în platforma informatică care gestionează rețeaua de mobilitate rutieră națională.

(3) Licența de traseu solicitată în vederea efectuării unei curse prin servicii regulate interjudețene se va elibera tuturor operatorilor de transport, în ordinea acceptării cererilor acestora pe platforma informatică, chiar dacă graficul de circulație propus

de către aceștia este identic cu graficul de circulație al unei curse regulate interjudețene a altui operator de transport.”

12. La articolul 42¹, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Este permisă efectuarea transportului județean în cadrul unei curse efectuate în baza licenței de traseu eliberate pentru transportul rutier contra cost interjudețean de persoane prin servicii regulate, numai în cazul în care pentru stațiile cuprinse în graficul de circulație aferent cursei interjudețene nu există un traseu județean atribuit, după caz, prin care să fie asigurat transportul călătorilor între respectivele stații.”

13. La articolul 52, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Pentru aceeași locație nu se pot elibera mai multe licențe pentru activități conexe transportului rutier — activități desfășurate de autogară.”

14. La articolul 56, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. — (1) Activitățile conexe de intermediere în transporturile rutiere de mărfuri se realizează pe bază de contracte, prin preluarea de la beneficiari a comenzilor de transport rutier, acestea urmând a fi executate de intermediar, în numele său, prin intermediul unui operator de transport rutier, pe bază de contracte.”

15. La articolul 56, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Activitățile conexe de intermediere în transporturile rutiere de persoane se realizează pe bază de contracte, prin preluarea de la beneficiari a comenzilor de transport rutier național și/sau internațional, acestea urmând a fi executate de intermediar sau în numele său, prin intermediul unuia sau mai multor operatori de transport, respectiv prin vânzarea, prin emiterea legitimațiilor de călătorie individuale către beneficiari, a serviciilor regulate de transport național și/sau internațional de persoane, efectuate de intermediar sau în numele său, în baza unui contract, prin intermediul unuia sau mai multor operatori de transport.”

16. La articolul 67 alineatul (4), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) au o experiență de cel puțin 3 ani în exercitarea atribuțiilor de reglementare a domeniului rutier și a activităților conexe transportului rutier, de licențiere și/sau de autorizare a activităților de transport rutier sau a activităților necesare pentru atestarea/certificarea profesională în domeniu;”

17. La articolul 68, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Conducătorii auto titulari ai permiselor de conducere corespunzătoare pentru categoriile B și BE care efectuează operațiuni de transport rutier contra cost care fac obiectul prezentei ordonanțe au obligația de a deține un certificat de pregătire profesională (CPP).”

„(2²) Conducătorii auto titulari ai permiselor de conducere valabile și pentru categoriile C, C1, C1E și CE, care efectuează operațiuni de transport rutier contra cost cu vehicule corespunzătoare categoriilor B și BE, fac dovada pregătirii profesionale prin certificatul de calificare profesională inițială (CPI) sau certificatul de calificare profesională continuă (CPC), după caz.”

18. La articolul 68, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Condițiile privind pregătirea inițială și continuă a conducătorilor auto prevăzuți la alin. (1) și (2), precum și condițiile privind obținerea certificatului de calificare profesională inițială (CPI), a certificatului de pregătire profesională (CPP) și a certificatului de calificare profesională continuă (CPC) se stabilesc de către autoritatea competentă prin norme.”

19. La articolul 69 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 69. — (1) Certificatele de calificare profesională inițială (CPI), certificatele de pregătire profesională (CPP) și certificatele de calificare profesională continuă (CPC) se eliberează de către autoritatea competentă numai:”

20. Articolul 78 se abrogă.

21. Articolul 80 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 80. — Bonul fiscal, legitimația de călătorie emisă on-line și abonamentul sunt documente cu regim special și reprezintă contractul de transport în cazul serviciilor regulate, încheiat între prestator-operator de transport și beneficiar-călător, prin care operatorul de transport rutier se obligă să efectueze transportul prin servicii regulate în condiții de siguranță și confort, iar beneficiarul se obligă să achite anticipat contravaloarea sa, care include și asigurarea persoanelor și a bagajelor, precum și riscurile ce pot decurge din efectuarea transportului rutier.”

22. Articolul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 83. — Inspekția și controlul modului de respectare pe teritoriul României a prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.071/2009, Regulamentului (CE) nr. 1.072/2009 și ale Regulamentului (CE) nr. 1.073/2009, precum și ale prevederilor prezentei ordonanțe, inclusiv a prevederilor normelor și reglementărilor prevăzute de aceasta, se efectuează în trafic și la sediul întreprinderilor/operatorilor de transport rutier, al întreprinderilor care desfășoară activități conexe transportului rutier, al școlilor de conducători auto și al centrelor de pregătire și perfecționare în domeniul transporturilor rutiere.”

Art. II. — După articolul 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 12¹, cu următorul cuprins:

„Art. 12¹. — (1) Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, în calitate de autoritate competentă potrivit prevederilor art. 12, efectuează controlul funcționării și utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, constată contravențiile și aplică sancțiunile contravenționale în cazul contravențiilor prevăzute la art. 10 lit. c), e), g) și dd), săvârșite de către operatorii de transport rutier.

(2) În cazul aplicării de către personalul cu atribuții de control din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier a sancțiunii corespunzătoare contravenției prevăzute la art. 10 lit. e), suspendarea activității operatorului de transport rutier se realizează prin reținerea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare a autovehiculului cu care se efectuează cursa regulată, până la momentul în care contravenientul face dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (ii).”

Art. III. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

va modifica în mod corespunzător Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice privind aplicarea prevederilor referitoare la organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 2 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, și Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.214/2015 pentru aprobarea normelor privind pregătirea și atestarea profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 4 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, ministrul transporturilor și infrastructurii stabilește prin ordin Procedura privind aplicarea dispozițiilor prevăzute la art. 12¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezența ordonanței, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Marian-Cătălin Predoiu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Ciprian-Constantin Șerban

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 30 ianuarie 2026.

Nr. 5.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru completarea Legii nr. 207/2015

privind Codul de procedură fiscală, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I pozițiile 1-3 din Legea nr. 244/2025 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — După articolul 85 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 85¹, cu următorul cuprins:

„Prevederi speciale privind înregistrarea sediilor secundare ca plătitoare de salarii și de venituri asimilate salariilor potrivit Legii nr. 273/2006

Art. 85¹. — (1) Contribuabilul/Plătitorul care are organizate mai multe sedii secundare ca plătitoare de salarii și de venituri asimilate salariilor, potrivit Legii nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, pe raza teritorială a aceleiași unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, are obligația să desemneze unul dintre aceste sedii secundare ca sediu secundar desemnat, în termen de 30 de zile de la înființarea primului sediu secundar.

(2) Contribuabilul/Plătitorul are obligația să solicite înregistrarea fiscală a sediului secundar desemnat, ca plătitor de salarii și de venituri asimilate salariilor pentru toate entitățile

de pe raza acelei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, la organul fiscal din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală în a cărei rază teritorială se desfășoară efectiv activitatea sediilor secundare.

(3) Contribuabilul/Plătitorul care are organizate unul sau mai multe sedii secundare ca plătitoare de salarii și de venituri asimilate salariilor potrivit Legii nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, pe raza teritorială a aceleiași unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale cu domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului, nu are obligația să solicite înregistrarea fiscală a acestora. Contribuabilul/Plătitorul are obligația declarării și plății impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor datorat pentru salariații acestor sedii secundare utilizând codul de identificare fiscală propriu.”

Art. II. — Pentru entitățile deja înființate la data intrării în vigoare a Legii nr. 245/2025 pentru modificarea art. 32 alin. (7) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale se suspendă, până la data de 30 iunie 2026 inclusiv, aplicarea dispozițiilor art. 336 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015,

cu modificările și completările ulterioare, și a sancțiunii prevăzute la art. 336 alin. (2) lit. d) din același act normativ, pentru nedepunerea de către contribuabil/plătitor a declarației de înregistrare fiscală la termenul prevăzut la art. II din Legea nr. 245/2025.

Art. III. — (1) În cazul în care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe contribuabilul/plătitorul are organizate și/sau înregistrate fiscal mai multe sedii secundare ca plătitoare de salarii și de venituri asimilate salariilor potrivit Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, pe raza teritorială a aceleiași unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, acesta are obligația ca, până la data de 30 iunie 2026 inclusiv, să notifice organului fiscal competent sediul secundar desemnat, precum și toate sediile secundare de pe raza aceleiași unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale. Codul de identificare fiscală atribuit sediului secundar desemnat rămâne valabil, iar celelalte coduri de identificare fiscală sunt radiate, din oficiu, de organul fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul contribuabilului/plătitorului care are organizate și/sau înregistrate fiscal mai multe sedii secundare ca plătitoare de salarii și de venituri asimilate salariilor potrivit Legii nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, pe raza teritorială a aceleiași unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, cu domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului.

(3) Actele administrative fiscale, actele de executare sau alte acte emise de organele fiscale și comunicate anterior radierii codurilor de identificare fiscală potrivit alin. (1) sau (2) rămân valabile.

(4) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se aprobă, prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, procedura de aplicare a art. 85¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și a prezentului articol.

Art. IV. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Articolul 25¹ se abrogă.**

2. **La articolul 456 alineatul (2), litera i) se abrogă.**

3. **La articolul 456, după alineatul (2³) se introduce un nou alineat, alin. (2⁴), cu următorul cuprins:**

„(2⁴) În cazul clădirilor folosite ca domiciliu aflate în proprietatea persoanelor care locuiesc efectiv în localitățile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările și completările ulterioare, și în Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei «Delta Dunării», cu modificările ulterioare, impozitul se reduce cu 50%, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice.”

4. **La articolul 464 alineatul (2), litera h) se abrogă.**

5. **La articolul 464, după alineatul (2³) se introduce un nou alineat, alin. (2⁴), cu următorul cuprins:**

„(2⁴) În cazul terenurilor aferente clădirilor de domiciliu ale persoanelor care domiciliază și locuiesc efectiv în localitățile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 323/1996, cu modificările și completările ulterioare, și în Hotărârea Guvernului nr. 395/1996, cu modificările ulterioare, impozitul se reduce cu 50%.”

6. **La articolul 469 alineatul (2), litera e) se abrogă.**

7. **La articolul 469, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:**

„(8) În cazul mijloacelor de transport aflate în proprietatea persoanelor care domiciliază și locuiesc efectiv în localitățile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 323/1996, cu modificările și completările ulterioare, și în Hotărârea Guvernului nr. 395/1996, cu modificările ulterioare, impozitul se reduce cu 50% pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului.”

8. **La articolul 489¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:**

„(4) Dispozițiile alin. (3) nu se aplică în cazul unităților administrativ-teritoriale prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 323/1996, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 395/1996, cu modificările ulterioare.”

Art. V. — Pentru contribuabilii plătitori de impozit pe profit, cheltuielile care au intrat sub incidența art. 25¹ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, urmează regimul deductibilității stabilit de art. 25 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea rezultatului fiscal începând cu trimestrul I al anului 2026, respectiv pentru determinarea rezultatului fiscal al anului 2026 în cazul contribuabililor care aplică sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit. Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în cazul contribuabililor care intră sub incidența art. 16 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VI. — Impozitele și taxele locale plătite de persoanele fizice care au domiciliul și care locuiesc efectiv în localitățile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările și completările ulterioare, și în Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei «Delta Dunării», cu modificările ulterioare, pentru anul 2026, se vor regulariza în condițiile prezentei ordonanțe, sumele calculate în plus urmând să fie considerate în contul obligațiilor fiscale restante ori următoare sau să fie restituite celor îndreptățiți, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. VII. — În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor art. IV pct. 2-8 și art. VI, autoritățile deliberative ale administrației publice locale adoptă hotărâri în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. VIII. — Prin derogare de la prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. IV pct. 2-8 intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IX. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 5, art. 9¹, art. 10 alin. (1), art. 10¹ alin. (2) și art. 10¹⁰ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcționarea și implementarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura și factura electronică în România, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate a vehiculului și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piață, punerii la dispoziție pe piață, înmatriculării sau înregistrării în România, precum și supravegherea pieței pentru acestea, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2022, cu modificările și completările ulterioare, furnizorii/prestatorii care se identifică fiscal prin codul numeric personal nu au obligația

utilizării sistemului național privind factura electronică RO e-Factura până la data de 1 iunie 2026.

(2) Furnizorii/Prestatorii prevăzuți la alin. (1) care au fost înregistrați în Registrul RO e-Factura obligatoriu pot solicita scoaterea din acesta, potrivit procedurii privind organizarea și înscrierea în cadrul Registrului RO e-Factura obligatoriu, prevăzută la art. 10⁸ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2022, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Furnizorii/Prestatorii care se identifică fiscal prin codul numeric personal, care au început să desfășoare activități economice anterior datei de 1 iunie 2026 și nu sunt înscriși în

Registrul RO e-Factura obligatoriu, au obligația de a solicita înscrierea în registru cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de această dată și sunt înscriși cu data de 1 iunie 2026.

(4) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, procedura privind organizarea și înscrierea în cadrul Registrului RO e-Factura obligatoriu, prevăzută la art. 10⁸ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice

și administrației,

Marin Țole,

secretar de stat

București, 30 ianuarie 2026.

Nr. 6.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul amenajării teritoriului, urbanismului, construcțiilor și disciplinei în construcții

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. III din Legea nr. 244/2025 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 10 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 56, alineatul (14) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(14) În termen de 60 de zile de la data primirii adresei prevăzute la alin. (13), beneficiarul transmite răspunsul entităților sesizate pentru emiterea avizelor, respectiv: precizarea modificărilor realizate și documentația revizuită, răspunsul la clarificările solicitate sau, după caz, justificarea temeinică din punct de vedere juridic, științific și tehnic a nepreluării observațiilor. În situația netransmiterii răspunsului de către beneficiar în termenul prevăzut, procedura de obținere a avizului sau acordului solicitat prin certificatul de urbanism se încheie prin emiterea unei adrese de respingere, iar documentația se restituie solicitantului, la cerere, beneficiarul având dreptul să reia procedura de obținere a avizului sau acordului pe baza unei noi înregistrări a documentației complete și corecte.”

2. La articolul 56, după alineatul (17) se introduce un nou alineat, alin. (17¹), cu următorul cuprins:

„(17¹) În situația în care entitatea abilitată cu emiterea acordului sau a avizului refuză sau limitează primirea ori înregistrarea documentației, inclusiv prin mijloace electronice,

dovada depunerii documentației se poate face prin: dovada returnării către expeditor a documentației refuzate de către destinatar, dovada transmiterii documentației prin poșta electronică sau prin poștă sau curier cu confirmare de primire sau dovada transmiterii documentației prin executor judecătoresc.”

3. La articolul 56, alineatul (20) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(20) Emitenții de avize/acorduri pentru planurile de amenajare a teritoriului sau pentru cele de urbanism au obligația să transmită adresa de comunicare prevăzută la alin. (13) cu solicitările de modificare sau completare a documentației supuse analizei, avizele/acordurile sau adresa de respingere către beneficiar prin mijloace electronice, în ziua eliberării.”

4. La articolul 63 alineatul (2), după litera l) se introduce o nouă literă, lit. m), cu următorul cuprins:

„m) limitarea numerică de către entitățile emitente de avize și acorduri a posibilității de depunere și înregistrare a documentațiilor în vederea avizării.”

5. La articolul 63¹, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) de la 5.000 lei la 30.000 lei, pentru nerespectarea prevederilor de la lit. m).”

6. La articolul 64, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. — (1) Faptele de încălcare a prezentei legi se constată de organele de control al activității de amenajare a teritoriului și de urbanism ale consiliilor județene și locale, precum și de Inspectoratul de Stat în Construcții. Contravențiile prevăzute la art. 63 alin. (2) lit. h)-m) se constată și se sancționează de către persoane împuternicite din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții.”

7. La articolul 64, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Sancțiunea contravențională pentru faptele prevăzute la art. 63 alin. (2) lit. h)-m) în cazul instituțiilor sau autorităților administrației publice locale, centrale sau al structurilor deconcentrate ale acestora se aplică instituției sau autorității publice competente cu emiterea avizului/acordului.

(1²) În cazul operatorilor de servicii de utilități publice, persoanelor juridice de drept public sau privat, operatorilor regionali de servicii de utilități publice, regiilor autonome, societăților naționale, agențiilor, sancțiunea contravențională pentru faptele prevăzute la art. 63 alin. (2) lit. h)-m) se aplică persoanei juridice, indiferent de forma ei de organizare.”

Art. II. — Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1⁷) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1⁷) În situația primirii solicitării de completări sau modificări, beneficiarul lucrărilor transmite entităților emitente răspunsul la solicitare, respectiv: precizarea modificărilor realizate și documentația revizuită, răspunsul la clarificările solicitate sau, după caz, justificarea temeinică din punct de vedere juridic și tehnic a nepreluării observațiilor, în termen de 60 de zile de la data primirii adresei prin care acestea sunt solicitate. În situația netransmiterii răspunsului de către beneficiar în termenul prevăzut, procedura se încheie prin emiterea unei adrese de respingere, iar documentația se restituie solicitantului, la cerere, beneficiarul având dreptul să reia procedura de obținere a avizului sau acordului de la început pe baza unei noi înregistrări a documentației complete și corecte.”

2. La articolul 5, alineatul (1¹⁶) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1¹⁶) Emitenții de avize și acorduri au obligația de a comunica beneficiarului, prin mijloace electronice, solicitările de modificare sau completare potrivit alin. (1⁴), avizele sau acordurile sau adresa de respingere, în ziua emiterii.”

3. La articolul 7 alineatul (20), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să stabilească conținutul-cadru al documentațiilor specifice necesare pentru emiterea avizelor/acordurilor necesare obținerii autorizației de construire, lista altor documente și condiții specifice necesare, precum și modul de calcul final al taxelor/tarifelor pentru emiterea avizelor/acordurilor solicitate de persoanele fizice sau juridice pentru lucrările de construcții — clădiri sau lucrări ingineresti — altele decât lucrările publice, pe care le pun la dispoziția publicului și autorităților administrației publice competente, potrivit prezentei legi, pe pagina proprie de internet și prin afișare la sediu;”

4. La articolul 26 alineatul (1), după litera o) se introduc două noi litere, lit. p) și q), cu următorul cuprins:

„p) respingerea nejustificată, fără argumente tehnice, științifice și/sau juridice, a avizelor și acordurilor, conform prevederilor art. 5 alin. (1⁸);

q) restricționarea sau limitarea de către entitățile emitente de avize și acorduri a posibilității de depunere și înregistrare a documentațiilor în vederea avizării, indiferent de motiv.”

5. La articolul 26 alineatul (2), liniuța a cincea se modifică și va avea următorul cuprins:

„— de la 5.000 lei la 30.000 lei, cele prevăzute la lit. h), h¹), i), p) și q);”

6. La articolul 26, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Sancțiunea amenzii pentru faptele prevăzute la alin. (1), lit. h¹) și p) în cazul autorităților administrației publice locale, centrale sau al structurilor deconcentrate ale acestora se aplică autorității publice competente cu emiterea avizelor sau acordurilor.

În cazul operatorilor de servicii de utilități publice, persoanelor juridice de drept public sau privat, operatorilor regionali de servicii de utilități publice, regiilor autonome, societăților naționale, agențiilor, sancțiunea amenzii contravenționale se aplică entității emitente, indiferent de forma ei de organizare.”

7. La articolul 27, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Contravențiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. h), h¹), i)-k) și o)-q) se constată și se sancționează numai de către organele de control ale Inspectoratului de Stat în Construcții.”

8. La anexa nr. 2 „Definirea unor termeni de specialitate utilizați în cuprinsul legii”, după definiția „Anexe gospodărești ale exploatațiilor agricole” se introduc următoarele două noi definiții:

• Avize/acorduri

Aviz — document scris, indiferent de denumirea sa formală, emis de o autoritate publică sau de o entitate cu atribuții legale, rezultat al unei operațiuni administrative prin care se exprimă un punct de vedere tehnic, juridic, funcțional sau de specialitate, necesar în procedura de elaborare, avizare sau aprobare a documentațiilor de amenajare a teritoriului sau de urbanism ori în procedura de autorizare a executării lucrărilor de construcții, care poate condiționa sau influența conținutul, aprobarea ori implementarea documentației.

Acord — document cu caracter obligatoriu, indiferent de denumirea utilizată, emis de o autoritate publică sau de o entitate cu atribuții legale, rezultat al unei operațiuni administrative, prin care se exprimă acceptul, aprobarea sau lipsa opoziției față de elaborarea, avizarea, aprobarea ori realizarea unei documentații de amenajare a teritoriului sau de urbanism sau a unei lucrări de construcții, fără de care procedura nu poate continua în mod legal.

Indiferent de denumirea utilizată, precum aviz, acord, punct de vedere, notă de consultanță, adresă, orice document care condiționează continuarea procedurii de autorizare a construcțiilor este considerat aviz sau acord și îi sunt aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2025 privind unele măsuri pentru simplificarea procedurilor în domeniul urbanismului și construcțiilor și accelerarea investițiilor, cu excepția cazurilor expres prevăzute de legislația din domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor.

Neaplicarea dispozițiilor privind avizarea tacită sau a celor privind gratuitatea analizării și emiterii de avize sau acorduri necesare pentru obținerea autorizațiilor de construire aferente investițiilor/lucrărilor publice de către entități avizatoare, publice sau private, prin emiterea unor documente sub alte denumiri, este interzisă.”

Art. III. — La articolul 43 din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 5 martie 2013, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (8) se introduc trei noi alineate, alin. (8¹)-(8³), cu următorul cuprins:

„(8¹) Analizarea documentațiilor și eliberarea avizelor/acordurilor necesare pentru emiterea autorizațiilor de construire pentru proiectele de lucrări publice, atât pentru construcții noi, cât și pentru intervenții la construcții existente, se fac în conformitate cu art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2025 privind unele măsuri pentru simplificarea procedurilor în domeniul urbanismului și construcțiilor și accelerarea investițiilor.

(8²) Analizarea documentațiilor și eliberarea avizelor/acordurilor necesare pentru fundamentarea aprobării planurilor de amenajare a teritoriului, a planurilor urbanistice generale, a planurilor de urbanism zonale și a planurilor urbanistice de detaliu inițiate de autoritățile și instituțiile administrației publice se fac fără perceperea de taxe și/sau tarife.

(8³) Pentru planurile de urbanism zonale sau de detaliu inițiate de beneficiari privați este interzisă perceperea de taxe sau tarife multiple în etapa de avizare. Taxele sau tarifele achitate la prima depunere a documentației rămân valabile, chiar dacă a fost solicitată modificarea sau completarea documentației și aceasta trebuie reanalizată după revizuire sau dacă avizele sau acordurile emise inițial trebuie reconfirmate.”

Art. IV. — (1) Autoritățile publice, instituțiile publice și entitățile emitente de avize sau acorduri au obligația de a primi și înregistra în vederea procesării documentațiile de amenajare a teritoriului, de urbanism sau documentațiile tehnice pentru obținerea de avize și acorduri necesare în vederea obținerii autorizației de construire, indiferent de forma de transmitere prevăzută de lege, prin platformă digitală, registratură, poștă, mijloace electronice, fără limitarea numărului de dosare posibil de depus pe zi/săptămână/lunar.

(2) Refuzul primirii sau înregistrării documentațiilor este interzis, cu excepția situațiilor în care:

a) lipsește cererea de înaintare a documentației în vederea emiterii avizului/acordului sau lipsește documentația anexată cererii;

b) fișierele care conțin cererea sau documentația necesară în vederea emiterii avizului/acordului sunt deteriorate sau ilizibile;

c) nu se respectă formatul tehnic al documentațiilor impus prin legislația privind amenajarea teritoriului, urbanismul și autorizarea construcțiilor.

(3) Lipsa resurselor umane nu este motiv pentru restrângerea accesului la depunerea documentației pentru obținerea avizului sau acordului.

(4) Dacă autoritatea sau entitatea emitentă de avize/acorduri deține și utilizează o platformă digitală de depunere, documentațiile prevăzute la alin. (1) se depun exclusiv prin intermediul acesteia, iar aceasta este obligată să asigure:

a) acces neîngrădit solicitantului avizului/acordului;

b) posibilitatea depunerii cererii în vederea emiterii avizului/acordului și a documentației fără limitări ale numărului de documentații depuse;

c) funcționarea continuă a platformei.

(5) Limitarea de către entitățile avizatoare a numărului de documentații ce pot fi depuse, suspendarea nejustificată a conturilor utilizatorilor sau restricționarea accesului acestora în platformele digitale dedicate înregistrării documentațiilor în vedere avizării este interzisă.

Art. V. — (1) Lucrările publice prevăzute la art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2025 privind unele măsuri pentru simplificarea procedurilor în domeniul urbanismului și construcțiilor și accelerarea investițiilor reprezintă acele investiții care vizează realizarea de construcții noi sau intervenții la construcții existente, care îndeplinesc cel puțin unul din următoarele criterii:

a) cheltuielile necesare realizării obiectivului de investiții se finanțează total sau parțial din fonduri publice;

b) beneficiarul lucrărilor sau titularul autorizației de construire sau de desființare este autoritate/instituție publică, inclusiv entitate aflată în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea acesteia.

(2) Termenul *construcție* în sensul prevăzut la alin. (1) include atât clădirile civile și industriale, cât și construcțiile ingineresti, infrastructurile tehnico-edilitare, de transport, energetice, hidrotehnice, agricole sau de protecție a mediului, precum și instalațiile aferente acestora.

Art. VI. — Dispozițiile privind constatarea și aplicarea contravențiilor intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe.

Art. VII. — Pentru documentațiile aflate în curs de avizare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, pentru care nu au fost obținute avize sau acorduri, termenele procedurale prevăzute de Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2025, încep să curgă de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Marin Țole,
secretar de stat

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind numirea domnului Daniel Constantin în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Române pentru Investiții și Comerț Exterior

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 147/2022 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Române pentru Investiții și Comerț Exterior, precum și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2017 privind înființarea, organizarea și funcționarea agențiilor pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului, aprobată prin Legea nr. 73/2023,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Daniel Constantin se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Române pentru Investiții și Comerț Exterior.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1 încetează efectele art. 2 din Decizia prim-ministrului nr. 404/2024 privind unele măsuri pentru asigurarea conducerii Agenției Române pentru Investiții și Comerț Exterior, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1210 din 2 decembrie 2024.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 30 ianuarie 2026.
Nr. 23.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind acordarea calității de consilier onorific
al viceprim-ministrului Oana-Clara Gheorghiu
doamnei Doina Popescu**

Având în vedere propunerea doamnei Oana-Clara Gheorghiu, viceprim-ministru, formulată prin Adresa nr. 185/OG din 29 decembrie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/12.511 din 29 decembrie 2025,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se acordă doamnei Doina Popescu calitatea de consilier onorific al viceprim-ministrului Oana-Clara Gheorghiu.

Art. 2. — Activitatea doamnei Doina Popescu este neremunerată.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 30 ianuarie 2026.
Nr. 24.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind acordarea calității de
consilier onorific al prim-ministrului
domnului Vlad Dan Gheorghe**

În temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data de 2 februarie 2026 se acordă calitatea de consilier onorific al prim-ministrului domnului Vlad Dan Gheorghe.

Art. 2. — Activitatea domnului Vlad Dan Gheorghe este neremunerată.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 30 ianuarie 2026.

Nr. 25.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind acordarea calității de consilier onorific
al viceprim-ministrului Oana-Clara Gheorghiu
domnului Cristian-Tudor Băcanu**

Având în vedere propunerea doamnei Oana-Clara Gheorghiu, viceprim-ministru, formulată prin Adresa nr. 17/OG din 13 ianuarie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/124 din 13 ianuarie 2026,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se acordă domnului Cristian-Tudor Băcanu calitatea de consilier onorific al viceprim-ministrului Oana-Clara Gheorghiu.

Art. 2. — Activitatea domnului Cristian-Tudor Băcanu este neremunerată.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 30 ianuarie 2026.

Nr. 26.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind acordarea calității de consilier onorific
al viceprim-ministrului Oana-Clara Gheorghiu
domnului Vasile Țiple**

Având în vedere propunerea doamnei Oana-Clara Gheorghiu, viceprim-ministru, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/183 din 16 ianuarie 2026 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/942/S.R.O. din 16 ianuarie 2026, în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se acordă domnului Vasile Țiple calitatea de consilier onorific al viceprim-ministrului Oana-Clara Gheorghiu.

Art. 2. — Activitatea domnului Vasile Țiple este neremunerată.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 30 ianuarie 2026.
Nr. 27.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

